

Trần Huỳnh Duy Thử, h' A, Phố tại 1, Trại giam s' 6
Hành Lãm, Thành Chũng, Ngh' An

Thủ 90 A-B, tổng c' 23 trang

Date

nơi các thư con là người thừa sự hươu thảo. Bà giành lấy việc nuôi cha mẹ già yếu khi mà các anh, chị đều đi làm cho nhau. Đó là ~ năm sau 1975, một sự rất có cực thời điểm. Nhưng lúc đó cậu đã nhận ra một điều mà sau này trở thành giá trị sống theo câu nói bầy giờ. Cậu thấy mẹ mình giành lấy bởi phần này giống như giành phần vui, để được vui vẻ. Bà kết sự làm cho mẹ vui để mình cũng vui. Bà là người nói rất nhiều về câu chữ yêu thương bà thảo vẫn. Bà tìm thấy niềm vui trong việc làm đó dù khi trẻ mới là nó cũng cực nhọc. Ở bà ngoài các lúc đó làm còn đi lại bình thường được, bà ngoại còn bị lâu lấy nhau bình thường cả con cái. Giá trị sống đó khiến lên tâm trạng thoải mái.

Giá trị sống mà cậu nói ở trên chính là: hãy luôn thoải mái phần vì niềm vui, vì lợi ích của mình đừng vì đơn thuần nó là bởi phần, là trách nhiệm vì người khác. Vì niềm vui thì lấy bằng ta luôn thoải mái mà còn làm người được ta luôn thoải mái bởi phần cũng thấy vui. Chỉ vì trách nhiệm thì theo tâm trạng này nó vẫn làm cho ~ người đó lấy thoải mái.

Khi đi học cậu được dạy rất nhiều về yêu thương, một từ ngữ sống với bởi phần cũng được dạy nhiều về các quan hệ xã hội. Lúc đầu, cậu quan sát xã hội và thấy rằng người ta sống với nhau để rồi biết nhau, rồi bước con người vào nhà người. Những tình huống các loại thấy người ta sống với nhau rất thoải mái nhưng. Khi nói tới con người thì cậu nghĩ về những khi làm tại ~ hoặc sống về trách nhiệm lại được khám phá. Khi ra ngoài ngoài, cậu thấy rằng ~ một phát hiện người ta ít đi cao nhất về bởi phần cũng họ lạc luôn thoải mái nhiều với nhau rất tốt. Người lạc, ~ nước lạc hầu tại hầu như nơi nào cũng có người sống với nhau người được đều là vì yêu thương mà sống, như thế ta về sự trách nhiệm cả bản vì con người bị bỏ mặc. Ở ~ nơi đó, sống vì nghĩa vụ được dạy lên thành môn giá trị sống, việc để giải quyết mọi chuyện lại đúng nhưng rồi bước người dần phục vụ lợi ích của giới đó. Họ quả là được hy sinh cũng từ thành giá trị bị lợi dụng quá mức, khi nói đó là thời tạo được giá trị người để biến ~ họ giới lợi dụng người khác thành ~ người "kết quả vì người khác". Thời đạo đức giá trị sống khác biệt đều mức nó gần với ^{hết hết} người ~~ta~~ dần thành nhau mình làm điều gì đó vì lợi ích của mình dù lợi ích đó mang lại lợi ích thành tựu cho nhiều

người. Sự lộng danh thùa nhau này là nguyên nhân sâu xa khiến người ta khó tìm thấy được niềm vui từ bất phận mà cần sẽ phải tiếp ở phần sau.

Một hình xã hội như thế lại càng mang vào gia đình, lâu gia đình tồn tại vì bất phận nhiều hơn là niềm vui - sự hạnh phúc. Sẽ đi cao quá mức bất phận thì gia đình càng đau đớn vì sự lộng danh quá mức của cha mẹ đến con cái. Điều này lại khiến người đi kèm với sự lộng danh của cha mẹ. Khi rồi nó đưa con trẻ suy nghĩ tại sao mẹ lộng danh quá mức có thể khiến cha mẹ đau lòng. Ở thời các người lạc, sự đi cao bất phận quá mức có thể dẫn đến sự đau đớn của cha mẹ, biết con cái phải làm, phải chọn sự nghiệp mà cha mẹ thích. Nhưng bậc cha mẹ muốn như vậy vì nghĩ mình có bất phận đâu bảo cho họ lại của con ~ công việc mà mình tìm là cha mẹ thích. Dù hiện tại cha mẹ lộng danh nhưng họ tin là khi nào được theo hoặc thùa là được sự nghiệp mà họ thích cha mẹ thích. Rồi thì ~ đưa con, rồi vì bất phận mà phải làm ~ theo mình cha mẹ thích, từ bỏ ~ việc mẹ, đam mê tới đây. Trong nhà mà hình xuyên bị nhắc nhở về bất phận thì câu hỏi này sẽ một mới làm cha mẹ lộng danh? Làm sao mà bất phận vẫn được luôn thành công vẫn thành công về thì mới hay, phải lộng danh?

Sự đi cao quá mức bất phận còn gây ra vấn đề rất lớn trong quan hệ vợ - chồng. Rất nhiều người dùng bất phận để rầy bầy, giới thiệu về, cha mẹ. Nhưng họ quên rằng họ đã đấu với nhau vì tình yêu, vì niềm vui và sự say mê / đam mê nhau, cha mẹ phải vì bất phận. Nhưng rồi thời quên và quên thì xã hội khiến họ quên ~ giữa tư tưởng, dù đi cao bất phận. Giữa tư tưởng này lại khiến người lo lắng mà đi sự quan tâm tạo ra niềm vui, duy trì sự say mê lẫn nhau mà họ sai lầm cho rằng cha mẹ lộng danh thì con cái là vợ chồng. Có nhiều lúc, người dùng / người vì càng rầy bầy bất phận thì càng khiến người ấy thấy rằng này, càng mất niềm vui sống. Nhưng có rất nhiều người nghĩ không được vấn đề này, nhất là người nữ A. Người này nghĩ người vì hình ảnh của cha mẹ: "Tôi đã nuôi thành bất phận làm cha mẹ / vợ, về / cháu, cha mẹ. Vậy mà - ...". Nếu có niềm tin ở bất phận các đó thì nghĩ như mà hạnh phúc. Họ nghĩ có thể niềm vui từ sự chia sẻ, chia sẻ, tự tin, tin tưởng ^{nhau} nếu cha mẹ có được sự

say mê, cãi nhau. Thời sự say mê này thì quan hệ tình dục cũng khá bình thường. Nhưng quan hệ này lại bị gán là nguyên nhân chính khiến bạn thì say mê với say mê mình. Đây là một sai lầm lớn mà thế hệ trẻ con cần tránh. Nó là một dạng của vấn đề: "Chúng ta nhìn nhau, nhau thì hạn chế cả cả chính mình mà thấy thì thấy nhau mình bị các đồ chơi bên ngoài". Vấn đề này khá phổ biến đó, nhất là từ các xã hội hiện đại - nơi người ta có 'tư duy' để mua quá mức bởi phần /chỉ vì. Họ cho rằng khi tôi đã hoàn thành bởi nhân tài tôi không có gì sai sót cả. Từ đó hình thức này thì quan tâm lý 'trả lời' của 'lời' chịu giả mình.

23
5

Tàu đi nhất phu nhân Pháp (bà lớn) khoảng 25 tuổi. Vợ chồng xuất sắc này xuất hiện trước công chúng sau lễ nhậm chức và nói rằng họ vẫn say mê nhau sau hơn 15 năm kết hôn. Họ cho biết là quyết là sự chia sẻ như thế này, cũng như hiểu nhau mức độ cao đẹp và ~ giá trị giữa nhau. Chính người vợ này đã tuyên bố 'lời' và duy trì với mẹ cho Macron thay đổi nước Pháp. Bà cũng là người viết các điều văn tranh cãi cho chồng. Hầu là họ phải rất hiểu nhau và cũng chia sẻ nhau như giữa 'tư duy' thì người viết người nói mới đúng điều như vậy thôi. Một mình cũng rõ ràng cho sự say mê, cãi nhau như thì tìm, tìm thấy và thấy hiểu nhau phải không. Một mình cũng khác gần gũi hơn là hai bác Hans và Renate của Trăm, Duân. Đây cũng là một cặp vợ chồng đặc biệt. Bác Renate lớn bác Hans đến 4 tuổi và sống với nhau hơn 25 năm rồi mà vẫn chưa có con. Nhưng đôi vợ chồng này vẫn say mê nhau. Bác Renate cũng phải là một phụ nữ đẹp đến ngoài theo mắt nhìn của người khác. Bác Hans thì Roger Federer với phải thừa về thể đẹp trai, cả về vẻ đẹp lẫn khuôn mặt. Là bạn thân của bác Hans nên cũng biết các cô gái đẹp thì từ bác thế nào 😊. Nhưng cũng có gì chưa thể họ được cả. Nếu nào họ cũng cùng nhau đi du lịch khắp nơi thế giới cả thế giới. Hans nói với câu rằng bác ấy không thể tìm được sự chia sẻ thì hiểu với mình hơn bác Renate. Họ rất thoải mái trong sự nghiệp, mỗi người một công việc. Có lần câu hỏi trước cả 2 người: "Hai bạn có hay cãi nhau không?". Họ nói "Ít thôi, nhưng có cãi thì cũng phải làm cho vui". Bà quyết của họ đó. Tuy con phải học nha hơn. Về bởi phải, với họ thì phải phải

Date:

bầu trời rồi. Họ sống rất thoải mái, không đi với nhau mà với cả người nhà, người bạn. Tôi lấy quyển sách của họ với Trần, đầu tiên tôi còn biết rồi. Họ luôn luôn với thầy mình có thoải mái với một lý tưởng cao đẹp cho một dân tộc không gì với họ. Khi còn còn ở trường họ đã nói sao tôi còn được thầy: "Đời bầu trời, Tôi tôi vui khi được giúp đỡ bạn hữu thân yêu của mình. Không thể có được niềm vui như vậy". Hay quá phải không? Nhiều vui, liên tục ra và tìm thầy nên vui là bị gạt đi họ hạnh phúc và giải quyết, cả về tiền bạc lẫn về đời và quan hệ tốt đẹp. Chẳng hiểu sao càng nghe họ nói về bầu trời hoặc rằng bầu trời khác bầu trời khác. Các bạn như là hơi trẻ, lúc nào vào đời, nhiều người dạy, câu trả lời: giúp ai thì phải làm họ khác gì ở ngoài đời này bầu trời khi mình cần. Xã hội với đạo đức giải như thế thì sao mà không đủ thì vẫn để được. Thật ra là các ông đã từng thì theo lời dạy của thầy để nhận ra ngay sự xấu xa của nó. Nó không chỉ khác mình thầy mình tôi mà còn rất nặng nề, mất đi niềm vui của sự chia sẻ giúp đỡ. Hình như đây là điều của bố gọi là "The good father", đặc là các nhà không làm.

Bầu trời / nghĩa và là thoải mái nhiều, mặc dù nhiều, với có. Nó cũng được quan tâm đến lý tưởng phải là quá để cao. Có lẽ chỉ trong môi trường nào mà bầu trời nghĩa và bị bỏ bê thì người ta mới cần thầy phải cần để cao nó. Sự để cao này lý tưởng tạo ra ~ vẫn để để nêu trên mà còn làm người ta lè lè. Con cái lè lè bầu trời với cha mẹ để lý tưởng chấp nhận được, vậy mà vẫn lý tưởng cha mẹ lè lè với con cái, giới cũng quay lè lè với nhau đúng. Việc hoàn thiện ~ bầu trời đó là phải như vậy, là lẽ thường ở bị đây lên thiên ~ thì được ca tụng quá mức. Nghe rất nặng nề và đúng ra làm sao cả. Vậy mà vẫn tôi tại nhận nhận tình ~ xã hội và nhà nước lạc hậu ~ ~ với đạo đức xếp cấp nghĩa lý.

Vấn đề này tôi còn cấp biết vào cuộc sống hiện nay và sẽ có con. Tôi còn sẽ thầy nhiều con bạn niềm vui ~ khác biệt chỉ bằng bầu trời. Tôi còn may mắn đó, vì bố mẹ tôi còn là người để cao niềm vui khi nuôi dạy con. Vì vậy mà không biết ép tôi con. Nhiều con bằng bầu trời.

Date:
thì dù có đang lúc chơi. Còn mỗi con bầy mình vui thì có thêm cả một người
vẫn luôn gọi nhau và hát. Rồi từ con cũng sắp tới lúc chiều sớm cho mẹ,
cũng câu chuyện đó là mình vui chơi lúc đi là bình thường. Bà mẹ từ con đang
chiều sớm cho ông bà đang như vậy mà phải. Nhưng người ta đứng đây nhau
vì thấy việc đó là bình thường và sẽ, như ở giữa lấy nó nếu thấy được
mình vui, rồi cũng nhau tạo ra niềm vui và hát nữa.

Như vậy cốt lõi của bài giảng hôm trước bình thường bầy mình vui lại ở
đó làm sao để mình thấy vui dù có vất vả hoặc mệt mỏi. Câu trả
lời của câu có thể làm lấy ít người ngay lập tức phải đời. Nhưng nó là
một giải pháp thực tế và làm thế nào để câu chuyện của và viết ra từ chính
vì bài giảng khác nhau của mình. Như câu đã viết ở trên: lời ta nói
thừa nhận ta luôn làm gì đó vì lợi ích của mình thì ta luôn mà tìm được
niềm vui từ bình thường với người khác.

Từ con đã bắt tay lý thuyết làm thế nào câu về quy luật phát triển
xã hội, tiêu đề câu đáp nhận là: "Đản chất của con người là
hướng lợi". Bản chất này là như nhau, lấy thấy chốt với mọi người. Giải
pháp làm xã hội tốt đẹp là làm sao để quan trọng lợi ích của con người
ngay cả với mình: như là giá trị tinh thần hơn giá trị vật chất; nhân
vấn hơn, cộng đồng hơn.

Vì bản chất hướng lợi nếu người ta chỉ thấy vui khi đạt được điều gì đó
cho mình. Do đó khi thực hiện một bình thường với người khác, ta sẽ
thấy vui nếu ta thấy được ta làm được cho họ cũng chính là làm cho
ta. Như vì điều kiện này rất ít người làm thừa nhận công khai mình
đang làm gì đó cho chính mình. Nhưng điều kiện lạc hậu có thể dần dần
sự lên án gay gắt đối với sự thừa nhận như vậy. Từ đó tạo nên
thời gian tâm lý rất tai hại; lấy thừa nhận với chính mình
luôn; tệ hơn nữa là hình thức nếu thời đại trước: vì mình
những lúc nào cũng nhân danh vì người khác. Các điều kiện lạc hậu
đó làm người ta sợ. Nói sợ đó làm họ không dám thừa nhận với chủ
chính mình rằng mình làm gì đó vì lợi ích của mình, một cái vô
thực. Đây là lý do vì sao người này sẽ hãi, thừa tự tin có ít
niềm vui. Đó là chưa kể có thể nhân số hai hoặc người ta luôn

Date

Bắt đầu và thỉnh thoảng lược đi.
Nếu có chữ "số hai - một nửa" sử dụng và thực tế vẫn
hầu như giải pháp đề với qua nó là sử dụng y' thực, bắt đầu
bằng sự thừa nhận mâu thuẫn ban đầu chất lượng lời của con người.
Phải thấy đó là việc bình thường và chính đáng. Đó là sự thật
đang tồn tại thực tế và rất phổ biến, có thể nói là phổ quát.
Vì vậy mà chẳng có gì xấu xa hoặc sai trái khi tôi bình thường
giải thích cho bạn đề tôi có được điều đó cho tôi, và tôi vui vì
cả tôi và bạn cũng được. Và tôi sẽ vui hơn nữa nếu bạn cũng
lâu như vậy với tôi. Ý thức đó giúp ta xác định rõ mục đích và
lợi ích của việc ta làm. Với câu, y' thực đó còn đưa đến cho câu
~ tải nghiệm kỹ lưỡng: khi có được y' thực đó thì tâm thức phần
bên trong câu giải đi đáng kể. Câu thấy người khác vui thì câu
cũng vui dù họ là đối thủ của mình. Vì vậy mà ~ người xem câu
là kẻ thù rất khéo khéo câu cười khéo, lấy mặt này lấy của câu.
Ngược lại, câu có được rất nhiều này lấy, và cũng lớn. Tuy còn thấy
khó đi, khi mình làm cho vài người vui đề mình vui thì mình đã
rất phải điều rồi. Năng lực ấy lớn đến thế nào khi có rất rất
như người cũng vui. Điều đó tạo ra năng lực gắn liền. Nó
giúp ta vượt qua được ~ khéo léo thì thật là khác nhau nhất. Vì
sao? Vì ta thấy cái mình đạt được cũng như vui đó rất to lớn, và
ta sẽ còn có được nữa thì khác tốt đẹp hơn nữa từ đó. Chữ này phải
chỉ vì ta có bên phải. Câu thấy mình có bên phải với người khác là
điều rất tốt nhưng nó cũng đủ để ta hoàn thành tốt bên phải đó.

2/4

Khi xây dựng được y' thực của nhiệm vụ ban đầu chất lượng lời của con người
tại con sẽ thấy mình có được ~ sự mâu thuẫn từ quy luật tự nhiên, vì khi
có y' thực đó ta đã hòa vào bản chất từ nhiên của vũ trụ nên có thể
nhận được sự tăng tác năng lực với nhiều sự mâu thuẫn như sau. Đây là
trải nghiệm đã được câu - thực chất nhiều lần và tin nó như một điều đã
(premise - thấy hiểu như là năng lực của mình được) như điều của Euclid
tuy hình học vậy. Chấp nhận điều đó, thì đó ta sẽ xây dựng được cả một
phương pháp toán học. Thừa nhận bản chất lượng lời từ nhiên của con người

hài ta sẽ tìm thấy sự vào đây lại với người khác. Nhưng sự mạnh mẽ hơn nói
 trên được hiểu thông từ sự tôn trọng này. Chế độ chỉ giúp ta có được năng lượng,
 niềm vui từ sự thông cảm với người khác mà còn hỗ trợ ta vượt qua được ~
 như lướt lạc hào, ~ đôi đũa bày đầu đang ca ngợi sự "quên mình" và
 để nên cái tôi "ca nhậu". Hầu hết ~ đôi đũa đó được dành dành bởi ~ kẻ
 đạo đức giả đang hưởng lợi lớn nhờ nhiều người khác vẫn đang cho lợi ích của
 mình và nhờ nhiều người khác ~ kẻ đó tại đây và vẫn đang cho lợi ích của
 mình. Nhậu chơi lợi ích của "mười người" để để nên, tăng phát một sự
 người chỉ là biểu hiện của ~ đôi đũa như vậy. Câu đũa đũa cười "Thần, ai
 smart phone" và bình rằng sự nguy hại của đôi đũa bày đầu (đưa vào bàn
 này bày đầu chưa kịp thời hạn của con người, từ của ~ người chạm trên
 học (☺) hươu này thật ghê gớm. Vì vậy từ vấn câu rất chú ý tình qua từ
 trên đây sự thừa nhận bắt chước lại từ nhiều của mình, sẽ có ~ sự ứng nó
 của đôi đũa kẻ đó để mà có các trái hươu với qua hữu hươu. Các phát
 ngôn thù ghét (hate speech) kiểu như: "Thằng / con đó vì lợi của nó..."
 theo theo ~ thì lý lẽ / like nhau lên là sản phẩm lý lẽ thời của cái đũa,
 đũa đó. Có ~ lúc chế ta phải hiểu nó trước đây, nhưng cũng có lúc - nhất
 là ~ lúc quyết định - ta phải đối mặt và đũa bày chế. Sự mạnh mẽ nhất
 đôi đũa như vậy là chế tạo ra được nỗi sợ hãi, nhiều người ta bị nhiều
 người chế trái vì ~ hầu đũa khác với đôi đũa. Từ đó chế người ta phải
 xếp khúc theo chế. Nhưng nếu ta không sợ, vượt lên trên sự gào thét thì
 sự mạnh mẽ của chế từ nhiều mặt. Và nếu ta đủ sức cho thấy ta vẫn tồn tại
 tốt nhờ ~ sự khác chế thì ~ đôi đũa đó sẽ dần tiêu tan.

Nhớ lại hồi đầu năm trước, ~ hate speech đến đập tay câu như
 và này đến thế nào, nhớ dài cả năm trời. Những giờ thì chế với gì?
 lên ~ ai tin vào chế? Hay là người lại? Nếu ta không vượt qua được với sự
 chế tạo ra nỗi sợ để ta tồn tại bằng cách gạt bỏ và niềm tin của ta thì giờ
 đây mọi người sẽ nghĩ rằng chế đã đúng. Nếu thế thì chế sẽ còn tồn tại
 lâu. Nhưng "trẻ" là chế được như vậy rồi.

Nhớ thêm nhiều bài viết từ trước nêu câu tôn trọng quy luật tự nhiên - Từ đó các
 có sự mạnh mẽ đẹp lên ~ dù luận bất chính - trái với lẽ tự nhiên, đũa thời tôn trọng
 dù luận chính đũa - hợp với lẽ tự nhiên, chế lẽ phải nói chế.

Thực ra các thứ đi có được ý thức hiểu nhân bản chất từng lời để có được niềm vui và sức mạnh lành mạnh tập như các câu đố giải ô. bêu đầu. Sự đố giải đó để câu cho thấy trời tiếp đố ra kết quả theo ~ các tự nhiên (theo quy luật) thời. Chủ câu bắt đầu bằng sự hiểu nhau, rồi tôi tự lo rỗi và quyết vấn đố lời rỗi của người khác, đồng thời luôn luôn ý tìm thấy niềm vui từ bên ngoài hoặc bắt cả công việc gì ta làm thì sức mạnh và niềm vui sẽ đến với ta một cách tự nhiên thôi, không phải quá vất vả đâu. Tìm rằng niềm vui vẫn có từ chính ~ việc cực như nhất tại ta sẽ tìm thấy nó. Nhiều người thấy cực như thế này, không được thì muốn chờ lâu cho xong nên thấy này như chi. Khi nào mà tự con thấy say mê trong hầu hết việc mình làm dù có ~ việc mình không thích thì lúc đó đã đạt được năng lực đạt biết này rồi đó.

Trong các quan hệ, hãy làm cho người ta say mê, cần mình, chia sẻ với mình chủ động khi khi lấy bớt phần / chia vụ ra mà rằng biết. Trong hôn nhân hãy tự ý việc của vợ chồng. Khi đem ~ các niềm vui ra để biết nhau thì với đi đi này sinh rồi, rất dễ đi đến các hành động pháp lý (legal action). Áp dụng được các thứ này, ta sẽ có được nghệ thuật làm đạo rất hiệu quả. Tạo động lực cho nhau viên bác niềm vui của sự say mê công việc, qua đó ^{hệ} thừa mãi đam mê và rỗi mê của mình thì hôn nhân đáng lẽ từ việc làm cho là ý thức bớt phần của mình, phải không? Câu đố đố ai? "Elon Musk" của Trung tâm. Space X có rất nhiều vấn đề, cũng như cá tính của Musk. Nhưng đó là nơi duy nhất ~ người đam mê chính phục không gian và muốn thay đổi sự quan liêu và tồi kém của ngành công nghiệp vũ trụ hiện tại ~ có thể được hoàn thành với nỗ lực của mình, nơi ~ người rất trẻ dù vừa ra trường được trao niềm tin và quyết định được để họ chấp nhận chỉ bằng kiến thức và nhiệt huyết của mình. Áp 2/3 ai đó rồi như các việc như Musk chỉ huy theo kiến thức: bớt phần của ai là thế này thế kia. Thấy vào đó là: người ta đã làm cái này tôi 100 ngàn đô, chỉ ta còn nó chỉ mất 10 ngàn đô, rồi làm được không? Vì vậy mà nhân viên Space X tự nguyện làm 42-46 tiếng / ngày x 7 ngày / tuần để tự quyết định và giải quyết vấn đề. Nếu biết rằng hầu hết người lao động Mỹ không làm quá 8h / ngày x 5 ngày / tuần dù được trả lương giờ rất cao thì ta sẽ thấy đây là cuộc ~ người làm cho Space X làm việc như thế nào. Bớt phần (nhờ) nên tự

mở tờ (cổ vớ) thì phải rõ ràng, những chiếc bìa nhàn thối lấy đủ để tạo nên ~ đặt pha' kỹ lưỡng, ~ câu chuyện "cổ tích" tăng thêm nhân luân sự nghiệp.

Nếu lấy mười lần làm đạo thì lấy này bên cũ rất hiệu quả cho nghệ thuật khi cha mẹ. Bất ép và đi bìa nhàn làm con trẻ rầy bừa là một cái rất kém. Sau sau con say mê, vui thích ~ việc mình thích mới là "cao thủ" 😊. Biết đâu có đứa trẻ là "nạn nhân" của bậc "cao thủ" này rồi 😊. Nhưng trẻ như thế của tự con là như bao trẻ mình lấy thế theo dưới tầm mắt vì bị ba mẹ bất ép thì xem ra xã hội đang rất cần những "nạn nhân" và "cao thủ" thế này.

25
5

No hỏi kinh nghiệm quản lý của cậu với ~ người "nước đầu châu mới nhậy", làm sao để nhất lấy biết như này của họ. Trước hết, kinh nghiệm cho cậu thấy rõ ràng nguyên nhân của các làm việc này là ~ người này thiếu niềm vui như có bởi phẫn. Nếu làm vì niềm vui thì người ta sẽ luôn tận dụng mọi thời gian làm việc của mình để tận hưởng niềm vui. Vì thiếu niềm vui nên họ chỉ có gắng lươn tránh bởi phẫn khi áp lực về thời hạn của nó trở nên mạnh mẽ. Với ~ người trước lý tưởng bởi phẫn thì họ bỏ luôn lí tưởng để đi đờ đờ. Với ~ người có trái tim như thế thì dù có hầu như không chất lượng công việc vào giờ chốt thì cũng thấy hiệu suất vẫn lấy cao so với ~ người duy trì năng lực đều đặn. Hơn nữa, "nước đầu châu mới nhậy" thì tạo ra ~ cái ra về thời gian, gặp vào đó lời tài tử tay lấy lẹ. Do đó người quản lý thường đi chấp nhận ~ người "có tật có tật" này nếu họ rất rất giỏi chuyên môn. Lúc đó phải cắt đứt người để dự phòng, nên phải tìm hiểu người khác. Do đó, vì lý do hiệu quả, ~ người "có tật có tật" đó sẽ bị thay thế khi có được người giỏi chuyên môn sâu thì đi và có "tật". Thứ hai, các nhà quản lý cao cấp lấy chấp nhận cấp quản lý của mình là ~ người "nước đầu châu mới nhậy". Những người này thường chỉ được chấp nhận làm chuyên môn và được tạo điều kiện để sáng tạo theo ngẫu hứng, tốt hơn là để họ tham gia vào các dự án đòi hỏi tầm hạn và sự phối hợp.

Con viết: "Con cảm thấy con phải hợp nhất trình về mặt con người hơn là chuyên môn". Đây có thể là dấu hiệu để con nên suy nghĩ hơn lấy và xác định hướng thăng tiến của mình bằng ~ lý này mới để dấu từ trước thì lấy, người quản lý. Con có một năm tăng chuyên môn rất tốt tuy lấy mà con mà con đã xác định là mình thích. Đây nên tăng đó bằng ~ lý này mới để tăng

Date
~ các thứ... bị đặt lại rồi khác hẳn rồi tự thân rồi. Còn về lâu ~ người
lấy đôi mắt cần bằng giữa cơ vực và gia đình như bạn coi có thể hiểu xa nữa
mấy tài tự hiểu vào một tiếng rồi tự. Nhiều người hiểu rằng có lẽ sẽ khó thay
thiên tính Space X thì đã đúng như ở Google thì họ sẽ có nhiều lợi thế.
Nhưng tổng mỗi tiếng nào đi nữa, nhiều người đặt được câu bằng với là thể
đi xa và bên này hơn ~ người qua trên đây.

Về người còn lại. Nó nếu tính tuổi No-1, câu đúng ý là với tí các lý do đầu tư
Mấy đời, mười năm và lấy một người thì theo thời xa được tính theo đại ngàn này
đó tính mỗi độ nào đi nữa. Tuy nhiên, đây là lý do là lý do đầu tiên. Nhiều người
có tí các như vậy và họ thấy vui thì hiểu xử như thế. Trong các tờ của tài cũng cần
có ~ người như vậy được đặt vào ~ vì từ đó gây ra sự đột biến. Thường thì các
vị trí như vậy lấy đôi khi ở các cấp quản lý nếu có thể họ sẽ lấy theo câu được. Nhiều
chức gì ~ người đó muốn theo cao hơn. Nhiều người yêu thích sự ổn định và ít áp
lực nên ở một chỗ lâu năm hoặc theo rất từ từ là lý do chọn tốt của họ, họ thấy
vui vì vậy. Trong xã hội cũng cần nhiều người như vậy, để lấy phải theo chúng ta
còn, bay vèo vèo hết được 😊. Nói đây là nếu người đó muốn theo theo nhanh
mà chọn cách như tài tài đó là lựa chọn thật bại. Nhưng nếu anh ấy thích ổn
định thì từ từ anh ấy đã quyết định không giao đó, để theo rồi về và phù hợp với mình.

Câu câu ổn sẽ gặp ý mà No về các việc dứt đầu ý thì được, không lặp lại
nha. Để câu cho lại các tài mà coi chụp ghi lại cho câu rồi sẽ trao đổi với con.
Câu này tập đây đầu tiên với con cho một giây, và đôi có 15P/ngày, 15P nữa
là Yoga. Câu bị eo hẹp thời gian quá. Phải vì theo đây lý, nhiều vui. Em
sợ con đặt hàng câu dứt con mà lấy chuyện theo lý hiểu gì cả. Nhiều có
tin này có thể hiểu con ổn lâu cũng sống nè: câu tập làm dứt đây đó
2 lần rồi, phải nói lại đó. 😊. Nhưng yêu cầu đi, con sẽ lấy bị si
thì khi nào con dứt theo sự nhà để lâu từ đầu của mình đâu. 😊 ack ack..

Trang bị! Đợt này cũng sales con tăng câu hiểu số. Như vậy mà câu mới
lấy "mặt báo" cho anh No của con đi theo ba ngày "anh Nu là người nào?".
Trang cũng "Elon Musk", lời đề tặng, con giới thiệu với câu là: "Con Trang - bạn
gái của anh Nu". Con ngày này mới đến ở đây nè. Nó phải hết sức biết thức
mà sống nhẹ hơn. 😊. Chúc hai đứa luôn vui vẻ, gây cũng phải vui nha hơn.
Thường các con chơi với con.